

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/3944.**

Benyújtás dátuma: **2018-12-07 10:24**

Parlex azonosító: **1NOE7P8B0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dr. László Imre (DK)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján szóbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani.

A szóbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Kásler Miklós, emberi erőforrások minisztere**

A szóbeli választ igénylő kérdés címe: "**Meddig tart még a bújocska?**"

Miniszter Úr!

A kormányzat következetesen azt a látszatot kelti, hogy az egészségügyi intézmények évente 60 milliárdos adósságot halmoznak föl, amit aztán év végén a költségvetés egy nagyvonalúnak szánt gesztussal kifizet. Ám, ha az éves adósságok mintegy 60 milliárd forinton állandósultak, noha 2010 után leváltották az összes intézetvezetőt, és kancellárok ellenőrzik a gazdálkodást, akkor nem a rendszerben kellene keresni a hibát? A valóság az, hogy az adósság nem a kórházaké, hanem a kormányzaté. A kormány bújócskát játszik: pazarló és felelőtlen gazdálkodással vádolja az intézményeket, de hosszú évek óta nem a tényleges költségeknek megfelelően finanszírozza azokat. Sőt a pénzügyminiszter szerint az egészségügyre fordított források elegendőek és az ágazat prioritást élvez. Valóban?

Az Orbán-kormány Európában kirívóan keveset költ egészségügyre, és a finanszírozást súlyos szerkezeti problémák is terhelik. Amikor 1991-92-ben előkészítették az áttérést a teljesítményorientált finanszírozásra, részletesen kiszámították, hogy egy-egy beavatkozásra mennyit kell fordítani. Ennek összetevőit viszont az inflációval arányosan nem módosították, így annak belső szerkezete eltorzult, az egyes beavatkozások után járó költségvetési térítés mára köszönőviszonyban sincs a tényleges ráfordításokkal.

A kórházakra hárul a feladat, hogy a beszállítókkal alkudozzanak, amíg a kormány hajlandó adósságát megfizetni. Ha viszont a beszállítók egyszer megelégedik ezt a játékot, akkor az egészségügy pillanatok alatt összezsugorodik, mert nem lesz se gyógyszer, se kötszer, se műszer.

Kérdezem tehát Miniszter Urat: mikor hajlandó a kormány elszánni magát reális ráfordítás-fölmérésre, és az intézmények finanszírozását ahhoz igazítani?

Várom megtisztelő válaszát.

Budapest, 2018. december 7.

Dr. László Imre

Demokratikus Koalíció